

РЕШЕНИЕ

№ 5900

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3047** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-36/24.01.2023г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество „Локуст“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Г, ет.1, ап.б, представлявано от управителя П. В. М. чрез адв.С. Ж. със съдебен адрес – [населено място], [улица] партер срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22002222001757-091-001/18.10.2022г. издаден от М. И. С.– орган, възложил ревизията и М. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 33/10.01.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП

Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като е необоснован и издаден в нарушение на закона, тъй като за твърдяните доставки от D. V. /без регистрационен номер/ и Oropo L. с VIN GB766445988 не е настъпило данъчно събитие и не е настъпила изискуемост на данъка, както и няма основание за извършено допълнително начисляване на данъка. Твърди, че няма доказателства за заплащане и за извършване на услугите през ревизирания период. Не е изпълнен и фактическият състав на нормата на чл.102 ал.3 от ЗДДС.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв.Ж., който поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионният акт в оспорената му част. Претендират се разноси по представен списък. Към

момента на изготвяне на съдебното решение не са постъпили писмени бележки. Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юриконсулт С., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение. Към момента на изготвяне на съдебното решение не са постъпили писмени бележки. Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 28.10.2022г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 11.10.2022г. /вх. № 53-03-9485 по описа на ТД –НАП С./ . Решение № 33/10.01.2023г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 13.01.2023г. Жалба с вх.№ 53-04-36 по описа на Д“ОДОП“ –С., адресирана до АССГ е подадена на 24.01.2023г. т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002222001757-020-001 от 18.04.2022 г., връчена на 14.04.2022 г., изменена със Заповед №Р-22002222001757-020-002 от 07.07.2022 г., връчена на 08.07.2022 г., издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена като компетентен орган за възлагане на ревизията /ОВР/ на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112 ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ЛОКУСТ“ ЕООД. Ревизията е възложена за определяне на задълженията на жалбоподателя за периодите от 01.11.2020г. до 31.12.2020г.

С посочените заповеди е определен срок за приключване на ревизията – първоначално до 3 месеца от връчването на първата ЗВР – т.е. до 14.07.2022 г., изменен до 13.09.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22002222001757-092-001/26.09.2022 г., връчен на 28.09.2022 г. С доклада е направено предложение за определяне на задължения за ДДС и лихви за ревизираните периоди общо в размер на 59 813,68 лв., при декларирани такива в нулев размер.

Ревизираният субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е постъпило писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002222001757-091-001 от 18.10.2022 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С оспорвания РА на дружеството са установени допълнителни задължения за

довнасяне общо в размер на 60 110,88 лв. , в т.ч., както следва: ДДС в размер на 50 945,14 лв. и лихви в размер на 9 165,74 лв.

Извършената ревизия е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК. Възложена е в изпълнение на Решение №507/04.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С. , с което е отменен издаден на дружеството РА №Р-22221021003105-091-001 от 30.12.2021 г., в оспорената част на установени резултати по ЗДДС за данъчните периоди от 01.11.2020 г. до 31.12.2020 г. и преписката е върната на органа, издал ЗВР за издаване на нова ЗВР за горепосочения вид задължение и периоди и провеждане на ревизия съобразно указанията в решението.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

С Протокол за присъединяване на документи от друго производство № Р-22002222001757-ППД-001/08.09.2022 г. са присъединени всички доказателства и доказателствени средства, събрани в хода на първата по ред проведена ревизия.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/.

Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Решение № 33/10.01.2023г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“ - С..

Компетентността на органа, подписал посочените по- горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции

на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Не е накърнена възможността за участие на ревизираното лице в производството и не са нарушени основни принципи в данъчно –осигурителното производство.На дружеството –жалбоподател е предоставена възможност да представи всички изискани му документи и сведения от значение за установяване размера на данъчните задължения.

Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на получените услуги от жалбоподателя на територията на страната, съответно от доставчици от I. V. LCC и OPODO L., като е съобразил всички относими разпоредби на ЗДДС и ДОПК. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително,такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

Съгласно констатациите в РД, основен предмет на дейност на дружеството през ревизираните периоди е управление и обслужване на компютърни средства и системи

Едноличен собственик на капитала на „Локуст“ ЕООД е П. В. М., Гърция. Дружеството е първоначално регистрирано по ЗДДС на 05.03.2015 г. - по избор, независимо от облагаемия оборот. На 07.10.2020 г. е deregистрирано - поради установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС.

На 04.01.2021 г. дружеството е регистрирано по избор, но през ревизираните периоди не е имало надлежна регистрация по ЗДДС.

През ревизираните периоди от декларирани данни за м.01.2021г. в дневника за продажби за м.01.2021г. органите по приходите са констатирани, че жалбоподателят е

издал 3 фактури, посочени в таблица на стр.8 от РД, към получател Е. В.В. с валиден VIN NL851389235B01. Фактурите са с предмет на доставка интернет услуги, на обща стойност 43 272,38 лв.

Едновременно с това в дневника за покупки на дружеството за месец 03.2021 г. са включени 3 фактури с № ЕД202056 от 10.12.2020 г., №ЕО202052 /24.11.2020 г. и №ЕО202061 /14.12.2020 г./ издадени от I. V. LCC без посочен идентификационен номер по ДДС и възлизат на обща стойност 133 682,40 лв., както и 3 фактури с №84/08.12.2020 г., №86/18.12.2020 г. и №87/21.12.2020/, които са издадени от OPODO L. с VIN GB766445988 и възлизат на обща стойност 121 043,34 лв. От отразения предмет на доставка в дневника за покупки е установено, че предмет на доставки по процесните фактури са интернет услуги.

Въз основа на представените от жалбоподателя оборотна ведомост за 2020г. и аналитични регистри на гр.20,30,40,41,48,49,60 и 70, както и въз основа на приобщените от първата ревизия и преди това от извършената данъчна проверка писмени доказателства, включително и копия на цитираните 6 фактури, по които жалбоподателя е вписан като получател на услуги, както и извлечения от банковите сметки на жалбоподателя, органите по приходите са констатирани, че липсват данни за извършени плащания до 31.12.2020г. по процесните 6 фактури. В тях не е отбелязано и данъчното събитие, нито са налице съпътстващи доказателства – протоколи, счетоводна документация, договори, въз основа на които да се установи, че данъчното събитие за някои от доставките е настъпило 7 дни след подаденото от лицето заявление за регистрация по ЗДДС -18.12.2020г.

Органите по приходите са съобразили, че за целите на ДДС „понятието електронни услуги“ е дефинирано в разпоредбата на в §1, т.14. от ДР на ЗДДС – „Услуги, извършени по електронен път“ -, „Услуги, извършени по електронен път“ са услугите, предвидени в Приложение II на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 7 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ, L 77/1 от 23 март 2011 г.), както и в Регламент за изпълнение (ЕС) №1042/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

В чл.7, ал.1 от регламента е указано, че „услуги, предоставяни по електронен път“ съгласно Директива 2006/112/ЕО включва услуги, които се предоставят по принцип автоматизирано, при минимална намеса на човешкия фактор, и които е невъзможно да бъдат предоставяне при отсъствието на информационни технологии. Сред тях са услугите, които осигуряват или подпомагат присъствие за стопански или лични цели в електронната мрежа чрез интернет или електронна мрежа, за отговор на специфично подаване на данни от получателя, информационни пакети, които включват не само интернет достъп, е и други елементи, като страници, даващи достъп до новини, информация за времето, информация за пътувания, игри, поддържане на интернет пространството и достъп до онлайн база данни.

От фактическа страна е установено, че дружеството е получател по фактури за интернет услуги, които са с място на изпълнение на територията на страната съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДДС и за които данъкът е изискуем от получателя по реда на чл.82 ал.2 от ЗДДС. По отношение настъпване на данъчното събитие жалбоподателят не е

представил изисканите му счетоводни документи, като на основание чл.56 ал.2 от ДОПК, ревизиращият екип е приел, че услугите са извършени на датата, на която са фактурирани, а именно - на 24.11.2020 г., с издаването от доставчика I. V. LCC на фактура №ЕО020253/24.11.2020 г. на стойност 46 332,00 лв. Прието, че на същата дата настъпва и данъчното събитие съгласно чл. 25 от ЗДДС.

В тази връзка изискуемостта на данъка е настъпила на 24.11.2020 г. и въз основа на тази изискуемост точният срок по чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС е седем дни преди тази дата или 17.11.2020 г.

Констатирано е, че за получените услуги дружеството не е издало Протоколи по чл. 117 от ЗДДС, с които да начисли дължимия ДДС. В този период дружеството е било deregистрирано по ЗДДС.

Дружеството е подало заявление за регистрация на 18.12.2020 г. на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС и е издаден Акт за регистрация по ЗДДС, който е връчен на 04.01.2021 г., от която дата дружеството се счита за регистрирано по ЗДДС.

Органите по приходите са приели, че „ЛОКУСТ“ ЕООД е получател на доставки по чл.82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС с данъчна основа в размер на 254 725,74 лв. Към така установената данъчна основа е приложена данъчна ставка за облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната, която е в размер на 20%. За ревизирания период е установен допълнително дължим ДДС в размер на 50 945,14 лв. за доставките, по които ревизираното дружество е получател на облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната, съгласно чл. 82 ал. 2, т. 3 от ЗДДС и на основание чл.102 ал., ал.1 от ЗДДС с оспорения РА, е доначислен данък добавена стойност в посочения размер.

РА е оспорен пред решаващият орган, който е възприел изводите на органите по приходите, относно основанията и размерът, в който са определени в РА, като е посочил, че са представени две оборотни ведомости за един и същи период от 01.01.2020г. -31.12.2020г., като в едната, стойността на процесните фактури е отразена, а във втората представена по повторното ревизионно производство спорните фактури не са осчетоводени като разход и по тях не фигурира разчет с доставчика. Съобразен е и факта, че процесните 6 фактури, фигурират в дневник за покупки на жалбоподателя от м.03.2021г., а данните от втората оборотна ведомост и твърденията на жалбоподателя, че реално не е получател по спорните услуги, противоречат на констатациите по ЗКПО, установени при първата по ред ревизия след съпоставка на декларираните приходи и разходи по годишната данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО и анализ на дневниците за продажби и покупки по ЗДДС, от органите по приходите не са констатирани различия и с РА са потвърдени декларираните по размер приходи и разходи. Решаващият орган е констатирал, че в частта на установени задължения по ЗКПО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., които са били включени в обхвата на първата ревизията, издаденият РА №Р-22221021003105-091-001 от 30.12.2021 г. е потвърден с Решение №507/04.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С. в оспорената част на установени задължения за корпоративен данък за периода на финансовата 2020 г. и в останалата оспорена част по ЗКПО жалбата е оставена без разглеждане като недопустима, поради липсата на правен интерес. Решение №507 от

04.04.2022 г. не е обжалвано на следваща инстанция по съдебен ред и РА №Р-22221021003105-091-0001 от 30.12.2021 г. в потвърдената част на установени задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. е влязъл в сила.

В хода на съдебното производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните и е прието от съда. При обстоен анализ на представената счетоводна документация от жалбоподателя вещото лице е заключило, че по делото са приети два счетоводни регистъра доставчици. В единият регистър, фактурите от доставчиците I. V. LCC и Oropdo L. са осчетоводени на разход в сметка 602 Разходи за услуги, а другият предоставен регистър доставчици, тези фактури не са осчетоводени. Разходите от процесните фактури са декларирани в годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО и са декларирани в дневник за покупки по ЗДДС през 2021. Тези факти според заключението на експерта обосновават извод, че процесните доставки са осчетоводени и декларирани. Според експерта, вторият предоставен регистър, в който липсват тези осчетоводявания, без да са налице други документи, е неверен. Първични счетоводни документи са представените заверени копия от фактури, в който е вписан предмета на доставките и той е идентичен, както за тези издадени от Oropdo L., така и за тези от I. V. - „mediation service of the marketing internet services“.

Поради липса на доказателства и представена търговска документация за сделките, вещото лице не може да определи какво точно е получавало „Локуст“ ЕООД, както и дали е налице последваща реализация.

След анализ на движението по банковите сметки на жалбоподателя в Първа инвестиционна банка не се констатира разплащания по фактурите, но са заплащани държавни такси за трансакции свързани с разплащания чрез платформата с регистриран електронен адрес Oropdo.co.uk. Непредставянето на банковите сметки, които са използвани от дружеството за разплащания с клиенти и доставчици на жалбоподателя, както и неизвършването на насрещна проверка на тези дружества, не дава основание да се заяви категорично извършени ли са разплащания по процесните фактури. В обстоятелствената част на експертното заключение, вещото лице е обяснило, че Oropdo.co.uk е регистрирана платформа за електронна продажба на самолетни билети, хотелски настанявания и наем на автомобили. „Локуст“ ЕООД е участвал в разплащания чрез тази платформа, той като от банковата сметка на жалбоподателя са удържани такси в размер на 1% от размера на разплатената сума в евро. За да е възможно да бъде осъществена тази операция, означава, че посредством функционален разплащателен алгоритъм заложен в електронни платформи, банковата сметка на жалбоподателя е посочена, като сметка, от която да се удържат само таксите за трансакции и такси за използваните картови плащания. Като едновременно с това извършените трансакции и картови разплащания, за които са заплащани такси от банковата сметка на

„Локуст“ ЕООД, не са намерили отражение в оборотна ведомост и главна книга на жалбоподателя лист 4 от заключението на експерта/.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обективно, след обстоен анализ на всички приети в съдебното производство писмени доказателства, същото е и обосновано с оглед изложените констатации от експерта.

По делото е безспорно, че през ревизирия период жалбоподателят не е бил регистриран по ЗДДС. Безспорен е и факта, че процесните фактури са вписани надлежно именно от жалбоподателя, в дневника за покупки за м.03.2021г., като данните от представените от самия жалбоподател фактури, напълно съответстват на данните отбелязани в дневника за покупки за м.03.2021г. В тази връзка, неоснователни са твърденията в жалбата, че „Локуст“ ЕООД, че не е получател на услуги по процесните фактури и липсват доказателства за тяхното извършване, тъй като доброволно жалбоподателят ги и отчел в регистрите си и е представил фактурите на органите по приходите.

На следващо място, въз основа на заключението на вещото лице, съдът установи, че не всички извършени разплащания от страна на „Локуст“ ЕООД към негови контрагенти са извършвани по банков път и чрез посочената банкова сметка, а част от тях са нареждани чрез платформа за електронна продажба Opodo.co.uk., като тези разплащания не са намерили отражение в счетоводните му регистри. Отделно от това, отново жалбоподателят е предоставил два счетоводни регистъра доставчици, в които се съдържа коренно противоположна информация, относно процесните фактури, както вече бе посочено в настоящото решение. Обосновано решаващият орган не е кредитирал оборотната ведомост представена при повторната ревизия, тъй като не съдържа подпис на управител и счетоводител.

При наличието на ненадлежно счетоводно отразяване и предвид факта, че стойностите по процесните фактури са намерили отражение в ГДД по чл.92 от ЗКПО, подадена за отчетния период за 2020г., за който е издаден РА №Р-22221021003105-091-0001 от 30.12.2021 г. и е влязъл в сила, обосновано приходната администрация е приела, че по декларираните от жалбоподателя 6 фактури, издадени от процесните доставчици е настъпило данъчното събитие на датата на издаването им т.е. първата от тях е издадена на 24.11.2020г. В подкрепа на този извод е и факта, че в изпълнение на указанията на решаващият орган, дадени с Решение № 507/04.04.2022г. са изискани от жалбоподателя, доказателства относно получаване на процесните услуги. На дружеството-жалбоподател е връчено искане за предоставяне на писмени документи и обяснения № Р-22002222001757-040-001/13.05.2022г. и надлежно връчено на 16.05.2022г. по реда на чл.29 ал.4 и чл.30 ал.6 от ДОПК. На 25.05.2022 г. по електронна поща са представени от жалбоподателя оборотна ведомост за 2020 г. и аналитични регистри с писмени обяснения, че останалите документи ще бъдат представени по –късно. Други документи не са представени. Ревизиращите органи, изрично са разяснили на жалбоподателя, че на основание чл.56 ал.2 от ДОПК, в случай че изисканите документи и писмени

обяснения не бъдат представени органът по приходите може да приеме за доказани, съответно недоказани, фактите и обстоятелствата, за които не са дадени писмени обяснения.

Съгласно чл.25 ал.1 от ЗДДС данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършени от данъчно задължени лица по този закон, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл.16.

Според ал.2 на същата разпоредба, данъчното събитие възниква на датата на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата на която услугата е извършена. Именно във връзка с неизпълнение на задълженията на „Локуст“ ЕООД да представи изисканите му документи и на основание чл.56 ал.2 от ДОПК приходните органи са приели, че датата на настъпване на данъчното събитие е датата на издаване на първата по време фактура № ЕО202052 от 24.11.2020г. от I. vSoft Lcc

Въз основа на това, изискуемостта на данъка е настъпила на 24.11.2020 г. и на основание чл.97а ал.4 от ЗДДС жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката стана изискуем Заявлението за регистрация е следвало да се подаде на 17.11.2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл.97а ал.1 от ЗДДС на регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл.3 ал.1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по чл.82 ал.2

В чл.97а ал.4 от ЗДДС за лицата по ал.1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон, не по –късно от 7 –дни преди датата на която данъкът за доставката става изискуем /авансово плащани или данъчно събитие/, като данъчната основа на на получената услуга подлежи на облагане с данък.

„Локуст“ ЕООД е подал заявление за регистрация на 18.12.2020 г. на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС и е издаден Акт за регистрация по ЗДДС, който е връчен на 04.01.2021 г., от която дата дружеството се счита за регистрирано по ЗДДС.

Съгласно чл. 102, ал. 1 от ЗДДС, когато орган по приходите установи, че лице не е изпълнило в срок задължението си за подаване на заявление за регистрация, той го регистрира с издаване на акт за регистрация, ако условията за регистрация са налице.

В чл. 102, ал. 3 е регламентирано, че за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е

подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.

Задълженията по чл. 102, ал. 3 и ал. 4 се определят с ревизионен акт по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (чл. 102, ал. 5 от ДОПК), както е сторено в настоящия случай.

Приходната администрация и решаващият орган са съобразили и факта, че в частта на установени задължения по ЗКПО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., които са били включени в обхвата на първата ревизията, издаденият РА №Р-22221021003105-091-001 от 30.12.2021 г. е потвърден с Решение №507/04.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С. в оспорената част на установени задължения за корпоративен данък за периода на финансовата 2020 г. и в останалата оспорена част по ЗКПО жалбата е оставена без разглеждане като недопустима, поради липсата на правен интерес. Решение №507 от 04.04.2022 г. не е обжалвано на следваща инстанция по съдебен ред и РА №Р-22221021003105-091-0001 от 30.12.2021 г. в потвърдената част на установени задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. е влязъл в сила.

Съдът, изцяло приема за законосъобразен изводът на решаващият орган, че жалбоподателят е проявил недобросъвестно поведение, предвид това, че не оспорва признатия по ЗКПО разход в размер на пълната стойност по процесните фактури, което пряко влияе в намаление на финансовия му резултат по ЗКПО, а от друга страна досежно задълженията по ЗДДС за същия период изцяло оспорва фактически реалността на получените от него услуги по същите фактури.

Недопустимо е едни й същи фактически констатации, да обосновават различни правни изводи, относно данъчното облагане по ЗКПО и това по ЗДДС, касателно процесните фактури, които надлежно са декларирани от жалбоподателя, както в отчетните регистри по ЗДДС, така и в посочената годишна данъчна декларация по ЗКПО и същите не са коригирани или променени от него.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде

присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 5458,87 лв.
Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК,
Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ Локуст“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Г, ет.1, ап.6, представлявано от управителя П. В. М. чрез адв.С. Ж. със съдебен адрес – [населено място], [улица] партер срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22002222001757-091-001/18.10.2022г. издаден от М. И. С.– орган, възложил ревизията и М. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 33/10.01.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчен период м.11.2020г. и м.12.2020г. в размер на 50 945,14 лева и лихви за просрочие в размер на 9 165,74 лева.

ОСЪЖДА „ Локуст“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Г, ет.1, ап.6, представлявано от управителя П. В. М. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 5458,87 лева / пет хиляди четиристотин и петдесет и осем лева и осемдесет и седем стотинки /, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: